

1. DISKUSJONSMÖTE OM KAMPEN MOT EEC

" IMPERIALISMEN OG DET NASJONALE SPÖRSMÅL "

1. SUF(m-1) og MLG slår i Fellesbulletinen fast følgende:+ Bestrebelsene på å få Norge innmeldt i EEC er et imperialistisk angrep, ledet av vest/tyisk monopolkapital, på det norske folket og den norske nasjonen." Innholdet i dette angrepet er både politisk, økonomisk, sosialt og kulturelt.
Drøft hvorfor vi som kommunister stiller parolen: Forsvar norsk sjölråderett. Still dette opp mot et syn som hevder at det å "kreve nasjonale rettigheter og nasjonal suverenitet i en periode med velutviklet internasjonal monopolkapitalisme" representerer "småborgerskapets fortvilte motstand mot fortsatt og forsert monopolisering". (S. Berg i Röde Fane nr. 1 /71 "Illusorisk og reell kamp mot EEC"). Vurder klasseinnholdet i de svenske trotskistenes og Baudegruppas argumenter om at KFML's parole : "Nei til EEC ,for nasjonal sjölråderett " er en "direkte småborgerlig politikk". (Marxistisk Forum nr. 1/71, artikkel om Baudegruppas politikk)
2. I nasjonenes selvbestemmelsesrett slår Lenin fast at "proletariatet anerkjenner likeberettigelsen og den like rett til en nasjonalstat, men høyere enn alt annet setter det forbundet mellom proletarene i alle nasjoner, og det vurderer ethvert nasjonalt krav, enhver nasjonal lösrivelse utfra arbeidernes klassekamps synsvinkel. Marxist/leninistene støtter idag bare en nasjonal politikk som retter seg mot monopolkapitalismen og imperialismen. Diskuter ut fra dette Folkebevegelsens ord om EEC-medlemskap bl.a. ikke er nødvendig fordi;
"Til fremme av det internasjonale samarbeidet deltar vi i GATT. For utviklinga av det politiske, økonomiske og kulturelle samarbeidet i Europa deltar vi i Europarådet og OECD, militært er vi med i NATO, og til sist men ikke minst må fremheves samarbeidet i FN." Drøft parolen "Nei til EEC - ja til NORDÖK". Hvorfor kan vi ikke forsvare norsk suverenitet ved å styrke norsk storindustri gjennom statlige eksportframstöt, statlig forskning o.l. slik sentrale SF-økonomer hevder ? (se bl.a. Norge og den internasjonale storkapital, to siste kapitler av Ståle Seierstad). Husk Stalins ord om at i den nåværende imperialistiske fasen er storborgerskapet nasjonens forrædere.
3. Vurder planene om en økonomisk og politisk union, evt. forbundsstat med Europahær, i Vest-Europa på bakgrunn av motsigelsene mellom imperialiststatene. Hvorfor vil disse statenes ujevne utvikling uvegerlig måtte före til vest-tyisk overherredömme hvis planene skal realiseres ?
Drøft formann Maos og Folkets Kinas syn på denne utviklinga, slik det kommer til uttrykk i 20.mai-erklæringa og Hsinuahs melding, omtalt i Klassekampen nr. 4/71.

MASSELINJA ----- FORHOLDET TIL FOLKEBEVEGELSEN

1. SUF (m-1) og MLG understreker i Fellesbulletinen at hele det arbeidende folket har felles interesser av å bekjenne norsk medlemskap i EEC. Det gjelder arbeiderklassen, såvel som fiskerne, småbrukerne, de fleste bønder, håndverkere, småhandlende osv. Selv om mange av disse ikke ser den sosialistiske revolusjonen som en målsetning, er alle arbeidende deler av folket en viktig alliert i den strategisk defensive kampen mot monopolkapitalens og imperialismens framstøt. Arbeiderklassen har en stor oppgave i å erobre ledelsen i hele folkets kamp, sørge for at borger- og storborgerskapets innflytelse på de småborgerlige laga blir så liten som mulig. Dette vil styrke bygginga av en folkets enhetsfront, styrke perspektivene for en seierrik sosialistisk revolusjon i Norge. I Røde Fane nr. 3/71 hevdes et annet standpunkt; "Den relativt store gruppe i borgerskapet og småborgerskapet som ønsker å bevare det kapitalistiske system her i landet samtidig som den kjemper imot utviklingen under kapitalismen (som går i retning av større økonomiske enheter), inntar historisk sett et reaksjonært standpunkt. Den prøver å bremse eller drive tilbake den historiske utvikling. På linje med denne gruppe står den småborgerlige rasisten Enoch Powell i Storbritania som er en av lederne av den borgerlige gruppen mot medlemskap i EEC. Diskuter de politisk konsekvensene av et slikt standpunkt med henblikk på bygginga av enhetsfronten.
2. SUF (ml) og MLG slår i Fellesbulletinen fast betydninga av å bekjenne FB-ledelsens politikk og forene oss med den vanlige medlemmene, som teller titusener fra arbeiderklassens og folkets røtter. Dimitrov og Mao har begge understreket betydninga av å være og arbeide for marxist-leninist. Stalin og Lenin pekte på at kommunistene også gikk inn for å forene seg med arbeiderklassen i reaksjonære fagforeninger. Vi stiller oss altså ikke blind på høyrøstede og kontra. Hvordan kan denne linja tallenes i deres distrikt med henblikk på folkebevegelsen? Hvordan kan arbeid innafor FB bidra til å styrke EEC/medlemslinja og arbeiderkomiteenes arbeid? Ta opp faren for å "drukne i fronten", gi opp linja. Hvordan kan tendenser til "kappsteri" og brudd på masselinja i fronten unngås?
3. Ta opp den motsigelsen som Bulletinen gir uttrykk for når det gjelder synet på agitatoriske demonstrasjoner. Hvorfor er det riktig at en fortropp demonstrerer i spesielle saker, selv om massene ennå ikke er mobilisert. Hvorfor var den "lille" demonstrasjonen etter Sovjets overfall på Tsjekkoslovakia som SUF (ml) tok initiativet til i pakt med masselinja, selv om bare vi og våre nære venner deltok? Hvordan kan en holdning som innebærer at et stort antall folk, "et flertall", nå være mobilisert før en skal gjennomføre aksjoner kunne lamme kampen. Diskuter f.eks. studentenes husleiestreik, Stortingsdemonstrasjonen ivår e.l.
4. Arbeiderklassen mot EEC og dyrtid står idag for den linja i kampen som kan mobilisere folket og sikre seier i motstandsarbeidet mot EEC. Å utvikle slagkraftige arbeiderkomiteer er derfor en sentral oppgave. Det kan bare skje hvis de blir massekomiteer, at de får et stort antall medlemmer. Dessverre har medlemsvervinga mange steder blitt grovt forsumt. Vi vil peke på to opportunistiske feil som har forekommet endel steder:
En med høyreform; "Skal vi oppnå samarbeid med FB må vi gå stille i dørene og unngå å beite på de samme grasmarkene". Men "grasmarkene", det er massene, alle den som kan rekrutteres.
En annen med "venstre"form: "Arbeiderkomiteene er bare for aktivister, bare de som er villig til å jobbe hardt får bli medlemmer."
Har slike tendenser forekommet i lagets/gruppas arbeid? Hvorfor kan bare et bredt rekrutteringsarbeid gjøre det mulig å fanke aktivister? Husk Lenins ord: "et finnes ikke folk, det finnes folk i massevis."
5. Sentralkomiteens 6. plenums kommunike slår fast at virkelig framgang i kampen mot EEC og dyrtid vil vi først få når alle marxist/leninister er aktivt kastet ut i massearbeidet. Har så skjedd i deres lag og gruppe? Ta opp klasseinnholdet i å "delegere bort" massearbeidet til et fåtall personer. Drøft tiltak.